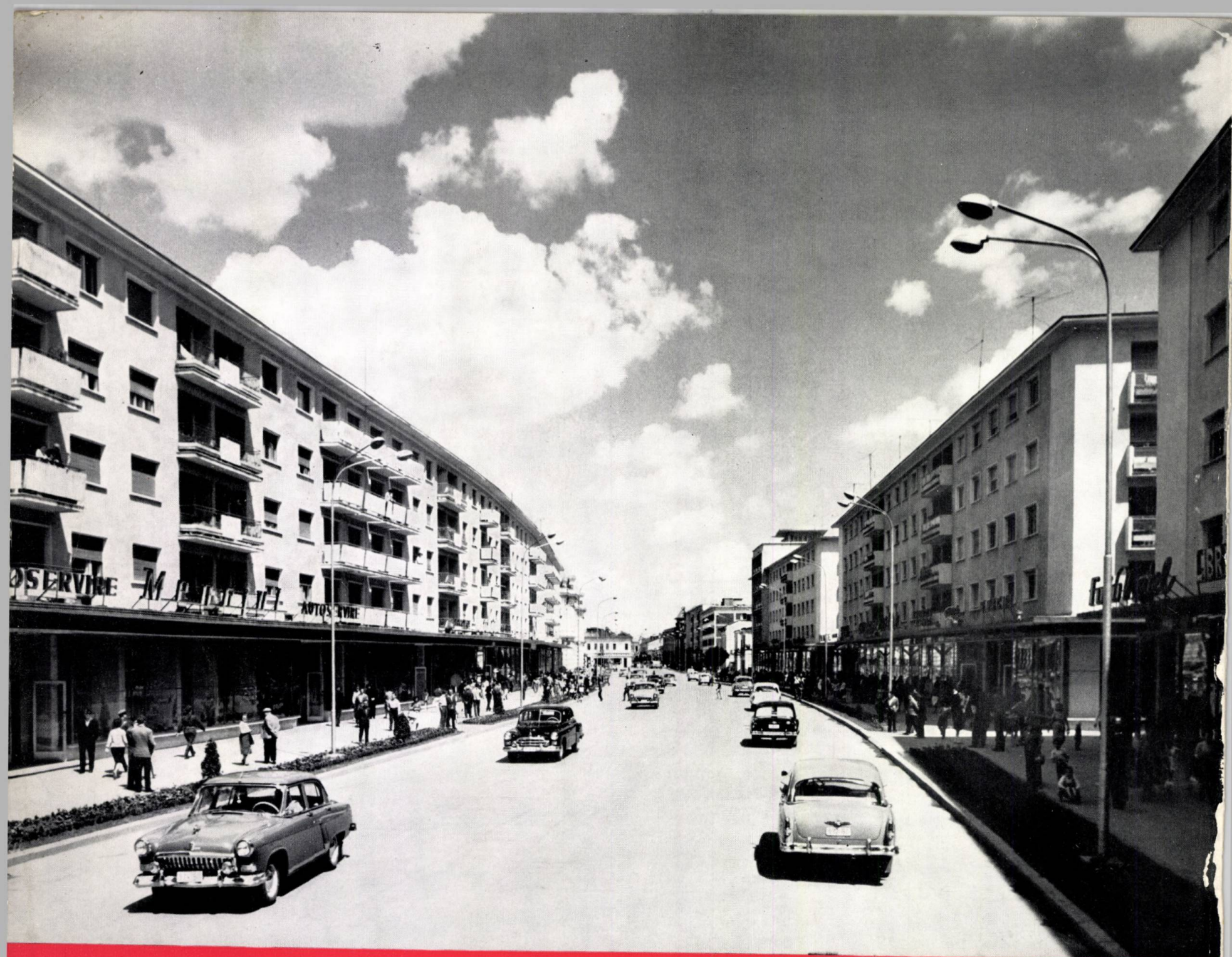

E 1689

arquitectura
RPR 1965 1

sumar

1

ANUL XIII NR. 1 (92) 1965

● URBANISM

- 2 Arh. Mariana Vereanu
SISTEMATIZAREA UNOR ORAȘE DIN REGIUNEA BACĂU
- 11 Dr. Cirus Spiride, arh. Adriana Popp, arh. Gheorghe Iacovescu
SISTEMATIZAREA REGIUNII TURISTICE VALEA PRAHOVEI

● CONSTRUCȚII INDUSTRIALE

- 18 Arh. Zaven Gianichian
CLĂDIREA «GRUPULUI DE AUTOMATIZĂRI» — BUCUREȘTI
- 19 Arh. Z. Solomon
UNELE OBSERVAȚII CRITICE
- 22 Arh. Lucia Gheorghită
O FABRICĂ DE POLISTIREN EXPANDAT

● CONSTRUCȚII SOCIAL-CULTURALE

- 24 Arh. Mariana Bucur
CINEMATOGRAF CU 800 DE LOCURI LA GALAȚI
- 28 Arh. Dan Rusovan
CASA DE CULTURĂ DIN TULCEA

● STUDII ȘI CERCETĂRI

- 30 Ing. S. Herșcovici, sociolog M. Lupan, sociolog Georgeta Bucheru
ANCHETĂ PRIVIND COMPORTAREA ÎN EXPLOATARE A UNOR TIPURI DE CLĂDIRI DE LOCUIT

● CONCURSURI

- 33 Arh. M. Silianu
CONCURS PENTRU SISTEMATIZAREA UNUI CARTIER DE LOCUIT

● ÎN DISCUȚIE:

- 38 Arh. Constantin Frumuzache
PROBLEMELE SISTEMATIZĂRII ORAȘULUI CRAIOVA

● NOI REALIZĂRI

● CONGRESE—CONFERINȚE

- 48 Arh. Romeo Rău
AL XXVII-LEA CONGRES MONDIAL F.I.H.U.A.T.

* * *

- 49 DECLARAȚIA DE LA DELOS

● DE PESTE HOTARE

● RECENZII—BIBLIOGRAFIE

● CRONICĂ

COLEGIUL DE REDACȚIE

conf. arh. M. ALIFANTI
arh. M. CAFFÉ
prof. arh. M. LOCAR
ing. A. LUPESCU
arh. M. MELICSON
(redactor șef)
arh. C. MOȘINSCHI
arh. GH. PAVLU
conf. arh. G. PETRAȘCU

arhitectura RPR

ORGAN AL UNIUNII ARHITECȚILOR DIN R.P.R.
ȘI AL COMITETULUI DE STAT PENTRU CONSTRUCȚII, ARHITECTURĂ ȘI SISTEMATIZARE

arh. mariana
vereanu

sistematizarea unor orașe din regiunea bacău

Sub orînduirile trecute viața orașelor din actuala regiune Bacău se axa în principal pe rolul lor de loc de negociere și de valorificare a exploatărilor agricole și forestiere.

Ca urmare, la instaurarea regimului de democrație populară, aspectul acestor orașe ilustra rezultatul unor dezvoltări în mare parte întâmplătoare și necontrolate, caracterizate prin:

- așezarea neorganizată în teritoriu a zonelor de locuințe și industrii, ca și a rețelei de circulație; ocuparea de teritorii întinse la densități slabe (medii între 30—80 locuitori/ha);

- insuficiența sau lipsa rețelelor hidroedilitare (maximum 10% clădiri cu dotare hidroedilitară completă) și a dotărilor social-culturale;

- starea total necorespunzătoare a fondului de locuințe, atât sub raportul calității construcțiilor, cât și sub raportul indicelui de confort asigurat de acestea (5—6 m² locuibil/locuitor).

Planul de industrializare socialistă a țării, urmărind o justă repartizare pe regiuni a complexelor industriale care să țină seama de potențialele economice locale și de dezvoltarea așezărilor urbane existente, a făcut necesare eforturi deosebite pentru desfășurarea acțiunii de ridicare a orașelor din Moldova și între acestea a celor din regiunea Bacău, mult rămase în urmă din toate punctele de vedere.

Studiul posibilităților economice a arătat că regiunea Bacău dispune, în principal, de surse bogate de petrol și gaze, care permit dezvoltarea unei puternice industrii petro-chimice; de rezerve importante de material lemnos, cu posibilitatea dezvoltării industriei prelucrării lemnului și celulozei; de surse de materiale de bază favorizînd organizarea unor industrii a materialelor de

2 | 3
I |

1 — Orașul Bacău — Vedere
aeriană

2 — Ansamblul de noi blocuri
de locuințe din zona
parcului — Bacău

3 — Noi blocuri de locuințe
în centrul orașului Bacău

construcții; de riuri cu potențial hidroenergetic important, oferind energie electrică pentru sistemul energetic al țării, pentru unitățile industriale ale regiunii și reprezentând totodată sursa principală de apă pentru noile complexe industriale.

Ansamblul amenajărilor hidroenergetice de pe riul Bistrița, începând cu barajul și lacul de la Bicaz, hidrocentrala de la Stejaru și lanțul celor 10 uzine pînă la Bacău, reprezintă o lucrare de mare amploare, rezultat al procesului complex de dezvoltare a economiei naționale. Corelată cu interesele regionale și locale, această realizare, în mare parte terminată, aduce elemente esențiale pentru reorganizarea bazinului Bistriței și a orașelor din acest teritoriu.

Coordonarea pe plan național și regional a tuturor factorilor economici arătați, cu posibilitățile de restructurare teritorială a regiunii Bacău și cu necesitățile ei de aprovizionare industrială, a precizat rolurile economice ale fiecărui oraș, de aici apărînd și necesitatea înființării unor centre urbane noi (orașul Gheorghe Gheorghiu-Dej, Bicaz), precum și a amplasării unor industrii ce nu au imediată legătură cu resursele naturale ale regiunii (în orașele Piatra Neamț, Roman).

Importanța orașelor și necesitatea industrializării lor a fost determinată și de situația lor în cadrul rețelei generale de circulație a țării.

În baza acestei reconsiderări în teritoriu, dezvoltarea principalelor centre urbane ale regiunii Bacău, în fază de transformare calitativă și cantitativă, se desfășoară conform unei noi tematici, intervenind schimbări esențiale privind rolul și mărimea orașelor. În consecință, ele se caracterizează în prezent prin următoarele noi atribute economice:

— orașul Bacău, reședință de regiune și centru industrial complex, păstrînd încă suficiente rezerve teritoriale pentru alte amplasări industriale;

— orașul Piatra Neamț, centru al industriilor de mase plastice, îngrășăminte azotoase și celuloză; totodată important centru turistic;

— orașul Gheorghe Gheorghiu-Dej (Onești), centru al industriei petrolifere și petrochimice;

— orașul Roman, centru al industriei metalurgice și al materialelor de construcții.

Dezvoltarea așezărilor urbane din cuprinsul regiunii Bacău s-a făcut, ca și pentru celelalte regiuni ale țării, pe baza unor studii de sistematizare în diferite faze, reactualizate pe măsura apariției de elemente importante noi.

Astfel, o serie de studii tehnico-economice și apoi schițe de sistematizare au trasat măsurile pentru reamenajarea și extinderea orașelor, stabilind profilurile social-economice pe etape de perspectivă, precum și necesitățile de cazare ce urmează a fi satisfăcute.

În urma analizei disponibilităților de teren, care pentru majoritatea orașelor din regiune s-au dovedit a fi suficiente, studiile de sistematizare au indicat principiile de amplasare, grupare și organizare a zonelor funcționale urbane, în vederea rezolvării, în bune condiții, a problemelor privind producția, locuirea, circulația, aprovizionarea, starea sanitară, plastica urbanistică etc.

Pe baza proiectelor de sistematizare și paralel cu acestea au fost elaborate studii și proiecte de specialitate pentru a permite echiparea orașelor cu lucrări hidroedilitare.

Propunerile de organizare a zonelor destinate, în etape apropiate, investițiilor în ansambluri de locuințe sau grupări industriale au fost studiate în amănunt în

cadrul unor detalii de sistematizare. Pentru etapele mai îndepărtate, studiile de sistematizare păstrează o oarecare elasticitate, permițînd adaptarea propunerilor unei tematici în continuă schimbare.

În toate studiile de sistematizare, o preocupare continuă, urmărită din ce în ce mai intens, este cercetarea posibilităților de a se crea o personalitate proprie fiecărei așezări în parte, valorificîndu-se relieful și cadrul natural, foarte deosebite de la un caz la altul, precum și numeroasele monumente istorice.

Studiile pentru sistematizarea principalelor orașe din regiunea Bacău se bazează pe o analiză amănunțită a situației existente și pe o cunoaștere reală a valorii fondului de construcții. Acesta, în special cel destinat locuințelor, se află în mare parte într-o situație precară. Întrucît posibilitățile economice ale etapei apropiate nu permit decît demolări minime și indispensabile, în etapa de perspectivă va apare necesitatea unor restructurări mai importante în vederea desființării fondului de construcții necorespunzătoare. Etapizarea reconstruirii orașelor urmărește totodată o creștere continuă a indicelui de locuibilitate, simultan cu creșterea gradului de confort privind echiparea tehnico-edilitară.

Paralel, s-a realizat o creștere sub raportul deservirii edilitare, propunîndu-se ca, în perspectivă, 70—80% din totalul fondului de locuințe să poată beneficia de instalații complete.

O preocupare principală în sistematizarea acestor orașe a fost amplasarea noilor complexe industriale, de mare amploare, la distanțe judicioase față de zonele de locuit, astfel încît acestea să nu sufere de pe urma nocivităților și în același timp să ofere largi posibilități de dezvoltare pentru unitățile industriale.

ORAȘUL BACĂU

Regimul de democrație populară a găsit orașul Bacău sub forma unei așezări cu aspect de târg, construit mai compact pe malul drept al Bistriței, în apropierea confluenței acesteia cu Siretul. Viața economică a orașului a fost determinată de exploatarea agricolă a teritoriului înconjurător și de exploatarea și industrializarea lemnului adus în cea mai mare parte pe Bistrița prin plutărit.

Rolul de centru de schimburi economice, deținut și în trecut de oraș, este consecința așezării sale în centrul intereselor regionale, la întâlnirea unor drumuri de importanță națională, această situație marcând poziția sa deosebită în rețeaua de orașe a țării și justificând funcțiunea sa de reședință de regiune.

Orașul s-a dezvoltat în trecut necontrolat, relieful plat al terenului favorizând tendința de extindere tentaculară de-a lungul arterelor de penetrație, caracteristică majorității orașelor țării noastre, în special a celor de șes.

Evidența înapoiere a acestui important centru urban era exprimată în toate elementele ce constituie ansamblul orașenesc (rețea, structură, fond de locuințe, dotare social-culturală, echipare tehnică etc.).

Este de remarcat că prezența riului Bistrița nu se simțea cu nimic în viața orașului, aparținând ca un element exterior cadrului urban.

Încă de la începutul orînduirii socialiste, constatîndu-se deficiențele acestui important centru urban, mai grave aici în raport cu alte orașe din țară, s-au luat măsuri pentru a îndruma reorganizarea orașului.

Acțiunea desfășurată în acest sens a fost dirijată pe mai multe planuri, studiile de sistematizare a orașului fiind subordonate și condiționate de studiile valorificării potențialului hidroenergetic al Bistriței, privit pe plan național, și de studiile asupra posibilităților de sistematizare complexă a bazinului Bistriței și teritoriului învecinat.

Studiile au fost reluate în diferite etape, reactualizîndu-se la intervale de cîteva ani, urmărind dinamica unei tematici în continuă evoluție cantitativă și calitativă, datorită sporirii neîncetate a posibilităților economice ca și a unor noi metode de abordare a problemelor.

În consecință, previziunile de perspectivă referitoare la profilul social-economic al orașului Bacău au înregistrat modificări de la o etapă de proiectare la cealaltă, în sensul că dezvoltarea economică și a mijloacelor tehnice de realizare pe plan național și teritorial a deschis orașului mereu noi posibilități, preliminarîndu-se creșterea populației sale în perspectivă.

Pe această linie de idei, ansamblurile industriale din orașul Gheorghe Gheorghiu-Dej, Piatra Neamț, Roman, au fost amplasate exterior orașelor. Pentru Bacău, din aceleași motive, se consideră recuperabil, prin lucrări hidroedilitare de ameliorare, un larg teritoriu de mare valoare pentru viitoare amplasamente industriale, situat la sud-est de oraș și separat de acesta prin riul Bistrița.

În concepția urbanistică actuală, distanțele de 10—15 km de parcurs spre unitățile industriale, amplasate exterior orașelor, nu mai constituie o problemă. Teza coloniilor de serviciu este depășită în prezent. Colonia de serviciu de la Săvinești, la 13 km depărtare de orașul Piatra Neamț, este un exemplu al unei concepții greșite, legate de interese limitate, existente în trecut. Astăzi se consideră că mijloacele de transport în comun fac posibil ca salariații unităților industriale, exterioare orașelor, să poată fi cazați în orașe, beneficiind de toate avantajele cadrului urban în plină dezvoltare.

Axîndu-se pe principiile generale arătate mai sus, sistematizarea orașelor s-a desfășurat după specificul problemelor fiecărei localități în parte.

Autorii studiilor de sistematizare în ultima perioadă de proiectare

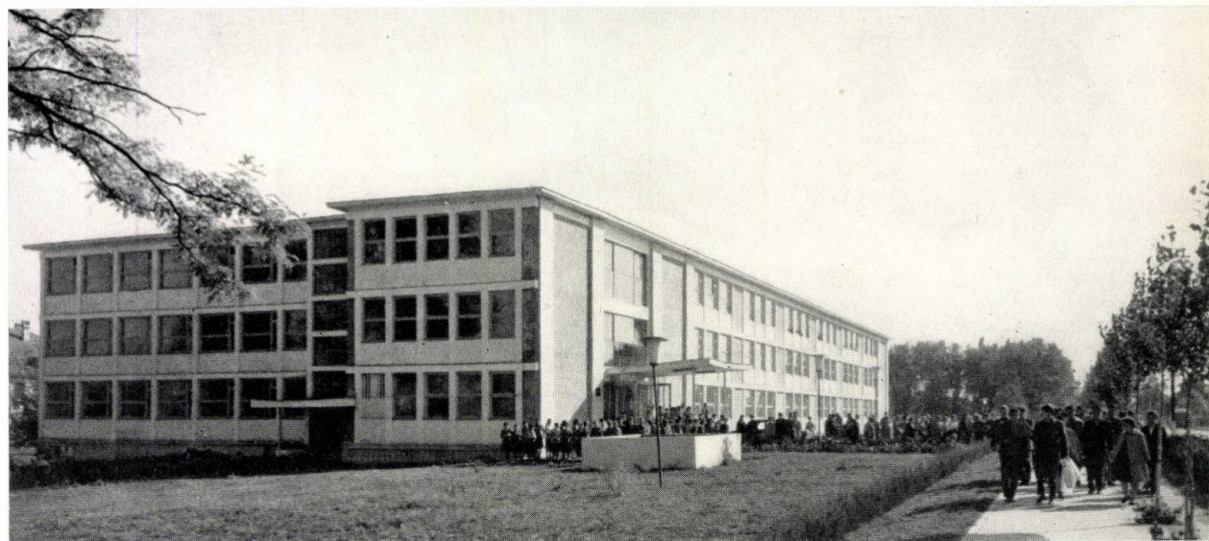
Sistematizarea teritorială: ISCAS — dr. Ciru Spiride, arhitecții Gheorghe Iacovescu, Adriana Popp

Studiu preliminar privind actualizarea datelor de bază pentru sistematizarea

orașului: ISCAS — arhitecții Mauriciu Silianu, Boris Grumberg, Ion Geicu

Autorii detaliilor de sistematizare și ai ansamblurilor principale social-culturale:

D.S.A.P.C.—Bacău — arhitecții Clement Stănescu, Liviu Niculiu

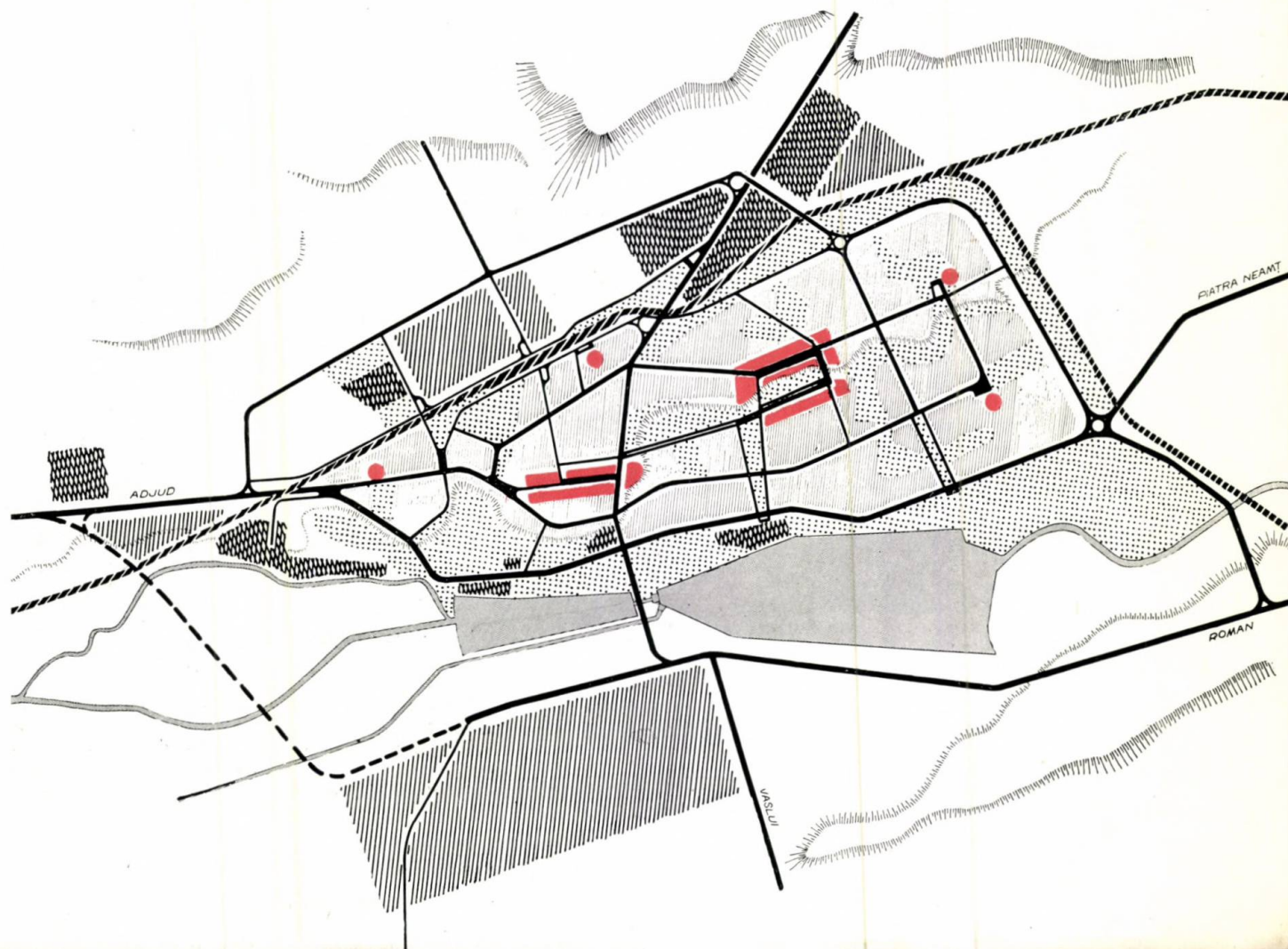

I | 4 5
2
3 | 6

- 1 — Blocuri de locuințe din zona centrală
- 2 — Școală recent construită pe artera de penetrație
- 3 — Spitalul de copii
- 4 — Vedere aeriană a centrului orașului
- 5 — Blocuri de locuințe din zona parcului
- 6 — Schema studiului posibilităților de extindere a orașului

Legendă generală

	1 — Zonă de locuit existentă
	2 — Zonă de locuit, extensiune
	3 — Zonă industrială existentă
	4 — Zonă industrială, extensiune
	5 — Spații plantate existente și propuse
	6 — Centrul social-cultural orășenesc
	7 — Centrul de cartier
	8 — Delimitarea centrului istoric

Este interesant de semnalat, ca un exemplu de etapă de studiu depășită, propunerea de amenajare a unui port fluvial la Bacău, în ipoteza navigabilității Siretului și a Bistriței în apropierea confluenței cu acesta. Studiile de sistematizare efectuate în perioada 1953—1954 au fost orientate pe această ipoteză, care astăzi nu a mai fost considerată de actualitate, ținând seama de amenajarea hidrocentralelor în lanț de pe Bistrița (ipoteza Siretului navigabil rămânând principal posibilă pentru o porțiune mai redusă și pentru o perspectivă mai îndepărtată).

În etapa actuală de studiu, recente amenajări hidroenergetice în curs de efectuare pe Bistrița aduc alte elemente determinante pentru sistematizarea orașului. Ansamblul lucrărilor cuprinde: un lac de mare amplasare, realizat prin îndiguirea și înălțarea malurilor actuale albiei a râului (foarte largi în această zonă); barajul și uzina hidroelectrică situate în dreptul zonei centrale a orașului, imediat în amonte de podul actual peste Bistrița. Această realizare de mare anvergură, completată cu un lac de agrement în dreptul actualei zone centrale, în cadrul unui parc, aduc orașului, în afara avantajelor economice, multiple posibilități de organizare a unei zone de recreație, sport și odihnă, de mare valoare urbană.

Transformarea orașului Bacău, într-un interval scurt din punct de vedere istoric, în sensul de a corespunde cerințelor și ținutei unui centru de primă importanță în rețeaua de orașe a țării, necesită o deosebită grijă în dirijarea procesului de creștere și remodelare a organismului urban în cadrul studiilor de sistematizare.

Efectul acestei acțiuni apare în prezent sub forma unei etape de început, desfășurată în paralel pe toate elementele structurii urbane. Pe această linie s-au precizat în cuprinsul orașului zonele industriale în care au fost grupate importante unități, realizate sau în curs de construire, ale industriilor alimentare (abator, depozit frigorific, fabrica de bere, fabrica de spirt), ale industriei chimice (celuloză), ale industriei de prelucrare a lemnului, uzine de reparații mecanice etc.

Repartizarea unităților a fost efectuată și pe criteriul posibilităților lor de cooperare (de exemplu, industriile alimentare în zona de nord-vest a orașului).

Paralel cu aceasta, zonele de locuințe din centru, din vecinătatea gării, a parcului « Libertății » și altele au fost restructurate prin demolări sau reamenajate, realizându-se ansambluri noi, înzestrate cu toate dotările social-culturale. S-au mai realizat dotări valoroase cu caracter orășenesc, ca grupul de magazine din centrul orașului, casa de cultură, hotelul, restaurantul din cadrul parcului, spitalul complex de importanță regională, școli și cămine pentru învățământul superior și mediu etc. Noul stadion al orașului a fost amenajat în apropierea centrului actual și a parcului principal.

Aceste realizări valoroase reprezintă exprimarea urbanistică a intenselor transformări ale orașului. Privite sub un aspect critic, ele dovedesc, însă, în câteva cazuri, o lipsă de cuprindere a perspectivelor de dezvoltare a orașului. Necesitatea de a face posibile unele investiții urgente a dus, în primele etape, la câteva greșeli inerente începutului și experienței urbanistice reduse. Astfel, uzina de reparații — care prin prezența ei și amenajările pe care le-a necesitat a reclamat spații mari și a impus servituți zonelor învecinate — a blocat în sudul orașului o suprafață întinsă, făcând imposibilă amplasarea altor unități. În consecință, complexul alimentar și cel de prelucrare a lemnului au fost organizate în zona nord-vestică ridicând — prin situarea lor în amonte de oraș — dificile probleme legate de evacuarea cantităților mari de ape industriale uzate.

Referitor la ansamblurile din centrul orașului, se observă că rezolvarea adoptată în zona Sfatului Popular Regional scade din importanța acestei clădiri, de stil mai vechi, prin apropierea prea mare a noilor construcții. Un cadru plantat mai larg, în jurul acestei instituții

reprezentative rămase în centrul compoziției, ar fi evitat discrepanța între cele două stiluri.

De asemenea, în compunerea cadrului casei de cultură, reușită arhitectural, se constată că aceasta, în loc să fie scoasă în evidență, este diminuată plastic de aspectul închis și monoton al ansamblului de locuințe înconjurător.

Mobilarea laturii sudice a parcului din centrul orașului ilustrează riscul lansării premature a unei idei urbanistice. Construirea ansamblurilor în această zonă a fost declanșată într-o etapă când posibilitățile tehnico-economice nu permiteau realizarea unor ansambluri de anvergură. Aceasta a dus la aspectul fragmentat al compoziției.

Tot ca rezolvări limitate la condițiile perioadei respective, creînd mai târziu dificultăți în sistematizarea orașului, se semnalează unele ansambluri de locuințe care au redus din posibilitățile de noi străpungeri pentru arterele majore de circulație; de asemenea, rezolvarea stadionului, a cărui amplasare, prea aproape de artera de penetrație în oraș, nu permite crearea unor spații de degajare pentru complexul sportiv.

Asemenea deficiențe de rezolvare sînt consecințe ale unei experiențe limitate și ale grabei cu care proiectarea a trebuit să asigure, în condițiile de moment, unele investiții urgente. Toate acestea sînt însă compensate din plin prin aspectele pozitive ale realizărilor din orașul Bacău, respectiv volumul mare al lucrărilor industriale și sociale și cadrul urbanistic nou creat orașului.

Se remarcă efectul plastic reușit al curburii arterei din centrul orașului, în zona magazinelor, fapt care a permis punerea acestora în valoare. De asemenea, rezolvarea ansamblului școlar din vecinătatea stadionului mobilează atrăgător un fragment al arterei de penetrație dinspre București. Clădirea spitalului și cea a restaurantului, cu exprimări arhitecturale interesante, sînt favorizate prin amplasarea în vecinătatea și în cadrul parcului, a cărui plastică este astfel îmbogățită.

Activitatea de sistematizare și construcții din orașul Bacău s-a desfășurat în ultima perioadă pe baza schiței de sistematizare întocmită de ISCAS în 1959 și a detaliilor de sistematizare întocmite, după necesități și programe anuale, de către D.S.A.P.C.-Bacău.

În raport cu datele utilizate pînă în prezent, au apărut o serie de elemente tematice noi ce impun reconsiderarea condițiilor în care urmează să se desfășoare, de acum înainte, remobilarea orașului, principalele determinante fiind:

— profilul de viitor al populației care urmează a crește aproape pînă la dublu în perioada de perspectivă, conform indicațiilor C.S.C.A.S., bazate pe un studiu informativ întocmit de ISCAS, privind rețeaua de orașe în perspectivă;

— amplasarea, în desfășurare, de noi industrii, hotărîtoare pentru dezvoltarea orașului;

— sporirea însemnată a teritoriului zonei de locuit pentru a corespunde creșterii, atît a populației, cît și a suprafeței de locuit medii ce va reveni pentru un locuitor.

În afara celor de mai sus, sistematizarea de ansamblu a orașului Bacău va fi influențată de:

— sistemul amenajărilor hidrotehnice de pe Bistrița, menționate anterior;

— reconsiderarea modului de rezolvare a nodului rutier, în funcție de creșterea orașului, de amplasarea noilor unități industriale etc.

În scopul pregătirii unei noi schițe de sistematizare, care urmează a se întocmi în 1965, ISCAS a analizat la începutul anului 1964 posibilitățile de extindere a orașului Bacău, în cadrul unui studiu de propuneri, în variante, pentru organizarea teritoriului ocupat în viitor de oraș.

Din această lucrare și din discuțiile duse pînă în prezent s-au concretizat următoarele idei conducătoare, exprimate orientativ prin schema alăturată:

— Amplasarea unităților industriale poate fi dirijată după necesitățile lor teritoriale și după gradul lor de nocivitate, fie în terenurile, relativ puține, disponibile în actualele zone industriale de la nord-vest, sud și sud-est, fie în terenurile din vestul stației de cale ferată (dacă eliberarea acestor teritorii va fi posibilă). După epuizarea posibilităților din zona orașului, acesta va dispune de teritoriile importante de pe malul stîng al Bistriței, opus orașului, teritorii care pot eventual prelua, într-o perspectivă mai îndepărtată, amplasarea de industrii cu necesități de terenuri mari și cu nocivități mai grave. Deservirea acestor unități cu cale ferată ridică unele dificultăți, necesitînd construirea unui pod de cale ferată peste Bistrița, realizarea unei noi stații industriale de cale ferată, în aval de oraș, ca și a rețelelor hidroedilitate pentru noua zonă. Se consideră necesară prevederea acestor rezervări prin interdicția construirii de investiții costisitoare și prin valorificarea terenului sub forma unor folosințe temporare (de exemplu, exploatare agricolă).

— Zonele de locuințe urmează a prelua din așezarea actuală teritoriul cuprins între calea ferată și Bistrița, extinderea orașului efectuîndu-se în terenurile neconstruite dinspre nord. Folosirea acestui teritoriu nu ridică probleme de demolare, dar necesită — în afară de renunțarea la unele zone de exploatare agricolă — lucrări de asanare a terenurilor ca și mutarea liniei de cale ferată Bacău-Roman (posibil a se efectua fără complicații deosebite). Dirijarea în teritoriu a investițiilor în locuințe urmează a se stabili după cunoașterea valorii fondului de construcții existent și după un studiu al valorii zonei de extensiune sub raportul exploatarei agricole. În baza unor cercetări amănunțite asupra fondului de locuințe actual, se vor putea propune eliberări de terenuri prin dărîmări în cuprinsul actualei vetre a orașului. Astfel, va fi posibilă realizarea de ansambluri noi de locuințe în paralel, în așezarea actuală și în zona de extindere, în condiții economice acceptabile, atît sub raportul demolărilor, cît și sub raportul exploatarei terenului, creînd orașului un cadru unitar cu aspect contemporan.

— Zonificarea orașului permite crearea de artere de ocire a acestuia, pe toate laturile.

— Pentru o etapă mai îndepărtată, se propune realizarea unei noi zone centrale corespunzătoare dezvoltării orașului: actualul centru păstrîndu-și importanța și urmînd a cuprinde, în afară de numeroase dotări de cartier, și unele instituții de importanță orășenească rămase în continuare cu aceeași funcțiune.

— Sistematizarea orașului poate crea premisele dezvoltării unei personalități urbanistice proprii prin valorificarea plastică a elementelor naturale existente. Astfel, în viața orașului va trebui să participe mai intens ansamblul amenajărilor de pe Bistrița, legate de zonele de locuințe printr-un lanț de plantații cu dotări de folosință publică în care să se desfășoare fluxul circulației pietoniere.

Cornișa care traversează orașul pe toată lungimea lui va trebui degajată și pusă în valoare prin noile compoziții urbanistice, în special în zona viitorului centru, realizîndu-se totodată, prin zone de plantații, degajări care să asigure adîncimea necesară perspectivelor de ansamblu.

Dirijate pe ideile călăuzitoare arătate mai sus, propunerile de sistematizare a orașului Bacău urmăresc satisfacerea în bune condiții a necesităților etapelor apropiate și, în același timp, păstrarea unei elasticități în ceea ce privește posibilitățile de transformare a organismului urban într-o perspectivă mai îndepărtată, protejînd în acest scop, prin folosiri cu caracter temporar, rezervele teritoriale de care dispune orașul.